

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№ 42 (110)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
29 листопада '19

З Чорною п'ятницею!

Цього дня, який називається Чорною п'ятницею, в деяких країнах люди чекають рік, аби якнайдешевше купити омріяні речі, адже знижки можуть сягати 80%. У США Чорні п'ятниці популярні з 60-х років минулого століття. В Україні їх ще тільки запроваджують, але бажаного ефекту досягають не всі. Пояснюється це недотриманням політики, умов і правил заходу. Чорна п'ятниця передбачає обов'язкову знижку, тобто покупка повинна бути вигідною. Вигода для магазинів і супермаркетів – зміцнення авторитету, довіри і уваги покупців до них на весь рік.

В нинішньому році Чорна п'ятниця припадає на 29 листопада. Ідея проведення Чорних п'ятниць має глибокий філософський зміст. Вважається, що цього дня досягається справедливість, закладена в притчах Соломонових: «Хто задержує збіжжя, того проклинає народ, хто ж поживу випродує, тому благословення на голову».

Однак не варто цього дня втрачати голову й купувати все, що під руки потрапить. На це дуже розраховують нечесні продавці.

7 грудня – День місцевого самоврядування

Шановна громадо!

Відзначаючи День місцевого самоврядування, ми підтверджуємо відданість давнім самоврядним традиціям нашого народу. Право самоврядувати – це право вільних людей, які не мають над собою володаря, а визнають лише своїх обранців, яких і наділяють владними повноваженнями.

Нині в Україні проводиться децентралізація, яка передбачає розширення повноважень самоврядних органів. Ідея реформи така: самоврядний орган краще, ніж держава, розбереться в місцевих проблемах, ефективніше розпорядиться податками, а в цілому – зробить умови проживання своїх громадян комфортнішими.

Таку мету поставили й ми, об'єднуючись в Катеринівську ОТГ. За два роки наша громада довела свою фінансову спроможність, показала, що має неабиякі перспективи розвитку. Переконана, й надалі нам усе вдаватиметься.

Вітаю усіх, хто працює на благо громади! Висловлюю вдячність за високий професіоналізм та активність депутатам сільської ради, виконуючим обов'язки старост, членам виконавчого комітету ради, працівникам її виконавчих органів.

Бажаю усім доброго здоров'я, благополуччя, успіхів у роботі на благо громади.

Тетяна ЗАБРОДСЬКА,
секретар Катеринівської сільської ради

На 21 місці серед 292 ОТГ

За рядом показників виконання місцевого бюджету в січні – вересні нинішнього року Катеринівська об'єднана територіальна громада посіла 21 місце серед 292 ОТГ України з чисельністю населення до 5 тисяч.

Це з'ясували експерти про-

грами «U-LEAD з Європою» та проекту SKL International, провівши дослідження на підставі даних Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України, Державної статистичної служби України.

Молодець, Максиме!

Відбувся обласний етап всеукраїнської виставки-конкурсу «Український сувенір» – заходу, який проводиться щорічно, з 2008-го, Міністерством освіти і науки для виявлення серед учнівської юні талановитих дітей, які мають успіхи в народному прикладному мистецтві.

Взяли участь в конкурсі й учні ліцею «Нова школа» Катеринівської сільської ради. Один з них, семикласник Максим Лось, зайняв в обласному етапі конкурсу перше місце. Він займається в гуртку «Художня обробка деревини» під керівництвом вчителя трудового навчання Михайла Жаруна.

Повідомляти обов'язково

Головне управління пенсійного фонду України в області нагадує, що пенсіонери повинні повідомляти органи Пенсійного фонду в разі отримання паспорта громадянина України нового зразка – ID картки; отримання нового паспорта у разі викрадення або втрати старого; зміни прізви-

ща, ім'я та по-батькові (надається новий паспорт громадянина України, свідоцтво про шлюб або інший документ, на підставі якого відбулися зміни); зміни місця реєстрації (прописки) або при знятті з реєстрації. Це необхідно для вчасної виплати пенсії та запобігання непорозумінням.

Погода в перші дні зими

Перші дні зими будуть сніжними і морозними. За повідомленням Укргідрометцентру, 1 грудня вночі у північних, центральних та східних областях – невеликий сніг, вдень – без опадів; 2 грудня

у західних, північних та місцями в центральних областях – сніг, на решті території – без опадів. Температура повітря вночі – 1–7 °С нижче нуля. У південній та східній частині – близько 0 °С.

Олексіївку оберігатиме ікона з Єрусалима

День села відзначили 21 листопада олексіївці. Оскільки він збігається з храмовим святом – Днем Архистратига Михаїла, у селі відбулися як світські, так і релігійні заходи.

Почалося все зранку зі святкового богослужіння в новозбудованому храмі Архистратига Михаїла. Служба велася під спів хору церкви Покрови Пресвятої Богородиці, що на Ковалівці в Кропивницькому. Там же, в олексіївському храмі, Віктор Яцканич – представник знаної в селі родини, завдяки якій його й зведено, – подарував місцевій православній громаді ікону, привезену ним з Єрусалима. Це – копія ікони Єрусалимської Божої Матері. Віктор Яцканич приклав цю копію до оригіналу.

Потім учасників богослужін-

ня запросили в церковну трапезну, де їх чекав поминальний обід. Близько 150 людей – олек-

сіївців і гостей села – відгукнулося на це.

Закінчення на стор. 2

Для комунальних потреб

Цей трактор та асенізаційний причіп-цистерну придбала нещодавно Катеринівська сільська рада. Незабаром прибуде в Катеринівку й снігоприбиральний відвал для трактора, теж придбаний сільрадою.

Цю техніку використовуватимуть працівники комунального підприємства сільської ради «Обрій», які дбають про благоустрій на території ОТГ, опікуються сільськими системами водопостачання й водовідведення, під-

тримують в належному стані приміщення закладів соціальної сфери, навіть виконують дорожні роботи.

Володимир Кухта: Грузьківські депутати не повинні вирішувати долю людей без їхньої згоди

Грузьківська сільська рада відгукнулася на пропозицію Миколаївської утворити об'єднану територіальну громаду і ухвалила відповідне рішення на недавній сесії. Хоча, згідно з Перспективним планом формування територіальних громад Кіровоградської області, Грузьке мало б увійти до Катеринівської ОТГ. Чому ж грузьківські депутати зневажили можливістю приєднатися до успішної ОТГ? Які фінансові перспективи громади, яку вони хочуть створити з миколаївцями? Про це і не лише – в розмові кореспондента «НГ» з депутатом Кропивницької районної ради членом виконавчого комітету Катеринівської сільської ради генеральним директором АТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимиром Кухтою.

– **Володимире Валентиновичу! Рішенню Грузьківської сільської ради про об'єднання з Миколаївкою мало передувати громадське обговорення цього питання.**

– Такі збори в Грузькому відбулися. Щоправда, в них взяло участь лише близько 40 осіб – з 900 жителів, які досягли виборчого віку. 22 чи 23 учасники зборів проголосували за об'єднання з Миколаївкою. Решта сказала, що не бажає об'єднуватися з ким-небудь.

– **Тобто багато людей, проігнорували громадськими слуханнями, засвідчили свою пасивність.**

– Значна частина населення Грузького – літні люди, і багатьом з них байдуже, з ким об'єднуватися. Вони звикли до того, що в селі немає центрального водопроводу, каналізації, інтернету, що у бюджеті не вистачає коштів на найактуальніші потреби громади. Сільські чиновники ж користуються цією пасивністю. На зборах було ухвалено рішення створити групу, яка обійшла б село і опитала б односельців, яка їхня думка щодо можливого об'єднання з Миколаївкою. Цього так і не зроблено. Сільська рада ухвалила рішення про утворення ОТГ з Миколаївкою, опираючись на думку 22 чи 23 осіб. Людей, які оскаржили б це рішення, в Грузькому не виявилось.

– **Чому саме з Миколаївкою хочуть об'єднуватися депутати Грузьківської сільської ради?**

– Їм аби з ким-небудь, тільки не з Катеринівкою. Вони вже двічі безуспішно пробували об'єднатися із сусідами, в тому числі із селищем Новим. Тепер з Миколаївкою хочуть. Поясню, звідки взялася ця ідея – створення ОТГ з центром в Миколаївці. Торік до Перспективного плану формування громад Кіро-

воградської області було внесено зміни, відповідно до яких Миколаївка має приєднатися до Соколівської ОТГ. Не бажаючи цього, депутати Миколаївської сільської ради вирішили зробити хід конем – створити ОТГ з центром у своєму селі. Вони покликали до себе Грузьківську, Івано-Благодатненську та Овсяниківську громади.

– **А що це дає Грузькому?**

– Людям – нічого, а місцевому начальству начебто обіцяно, що після виборів усе воно залишиться при посадах. Нині в Грузьківській сільраді – аж 11 працівників. Мені невтямки, що вони роблять. Бо соціальними закладами, які розташовуються в Грузькому, управляє районна влада, й фінансуються вони з районного бюджету. Крім благоустрою, сільська рада майже нічим не займається. І тримає в штаті стільки людей! У них навіть був спеціаліст з децентралізації. Є два бухгалтери – мабуть, один одному зарплату нараховують. Близько половини сільського бюджету витрачається на апарат сільради. Ми в Катеринівській ОТГ – іншої думки на це. В Олександрівському, Володимирівському старостинських округів залишили по одному чиновнику, а зекономлені кошти спрямували на благоустрій цих сіл. От грузьківське начальство й вирішило не приєднуватися до нас. Мене обурює поведінка грузьківських депутатів, бо не можна, не спитавши людей, вирішити їхню долю на багато років наперед. Також зауважу: сподівання грузьківських чиновників на те, що їх залишать на посадах після створення ОТГ, можуть й не оправдатися. Бо ніхто не знає, якими будуть результати вибори в ОТГ.

– **Які настрої в Катеринівській ОТГ – люди за приєднання Грузького до своєї громади чи ні?**

– Ми не поспішаємо приєднувати до себе кого-небудь. А в Катеринівці люди так і кажуть: навіщо нам це? Бо бачать, що кошти з їхнього села йдуть і на розвиток сусідніх сіл. І все-таки децентралізація – процес незворотний. Проводити її слід відповідально. Головна вимога до ОТГ – щоб була спроможна. Грузьківців же тамтешні депутати штовхають у громаду, яка не має перспективи розвиватися – через відсутність економічної основи. При цьому ігнорують тією важливою обставиною, що між Катеринівкою і Грузьким давно існують тісні зв'язки. Катеринівці старших поколінь навчалися в грузьківській школі, грузьківці здавна працюють в нашому руднику, а стільки грузьківських дівчат вийшло за катеринівських хлопців і навпаки! У вихідні багатенько жителів Катеринівки їде до родичів у Грузьке. Таких зв'язків між Грузьким і Миколаївкою немає й близько.

– **Отже, не вірите у фінансову спроможність ОТГ, яку вирішили утворити миколаївці із грузьківцями та деякими іншими сусідніми громадами.**

– Там немає в достатній кількості потужних підприємств, які забезпечували б сталі надходження до місцевого бюджету, а це – фінансова основа самоврядування. Я був на одному зібранні в Грузькому, яке передувало рішення про об'єднання з Миколаївкою. На запитання, скільки грошей у річному бюджеті такої ОТГ залишиться на розвиток, прозвучала відповідь: сім тисяч гривень. «Величезні» гроші! Тим часом дехто з грузьківського начальства, агітуючи земляків проти приєднання до Катеринівської ОТГ, лякав народ: якщо це станеться, в Грузькому будуть лише кар'єри.

– **Навіть так?**

– У залякуванні

кар'єрами, власне, й полягла агітація проти приєднання Грузького до нашої громади.

– **А що поганого в кар'єрах?**

– Я теж не розумію такої агітації. Село, селище, місто не розвиватиметься, якщо на його території немає потужного виробництва. Приїхали б ті з грузьківців, хто боїться кар'єрів, у наші села, побачили б: курсе сміттєвоз, ремонтуються дороги, школи, клуби, дитсадки (у Володимирівці теж незабаром відкриється), вуличні світильники замінюються на економічніші, в школах – безплатне харчування. А як вам такий факт: у катеринівську школу прийшло дванадцять дітей із селища Нового, яке фактично є мікрорайоном Кропивницького? У Катеринівській громаді є фінансовий ресурс, бо тільки земельного податку наш рудник платить у місцевий бюджет щороку близько чотирьох мільйонів гривень. А грузьківські, миколаївські фермери – по кількості тисяч гривень. Грузьке від нас дуже відстало, і цей розрив лише поглиблюватиметься. До речі, про кар'єри. У 1990-і роки я був на сесії сільської ради в Могутньому, геологи просили мене поклопотати перед депутатами про надання дозволу на додаткову розвідку Аврамівського родовища титанових руд. Сидячи в холодному, без опалення, приміщенні бібліотеки, депутати вирішували: давати дозвіл чи ні. І постановили: не давати, бо «гірники землі зіпсують». Я тоді встав і сказав депутатам: аби у вас було гірниче підприємство, воно дало б поштовх для розвитку території. Відтоді минуло 25 років, Могутнє занепало ще більше. Я розумію, що не всяке гірниче підприємство приносить користь довкіллю. Але навколо них розвиваються міста і села.

– **Чи розглядали ви, керівник АТ «Кіровоградське рудоуправління», можливість видобутку каоліну в Грузькому?**

– Каолінових покладів у цих краях багато, вони в різних місцях – різної якості. Біля Грузького ми теж колись видобували каоліни. Через те й відмовилися, що корисні копалини там – низького сорту.

– **Може статися так, що облдержадміністрація дасть висновок про фінансову спроможність ОТГ, яку**

хочуть утворити миколаївці із сусідами?

– Цілком можливо. В державі є така негласна вказівка: дозволяти створювати ОТГ усім, хто цього хоче. Це – поганий експеримент. А якщо завтра в ОТГ не вистачить грошей, наприклад, на освіту? Тоді й державі доведеться вживати заходів, аби розв'язати проблему. До того ж, не треба забувати, що в недалекому майбутньому перелік функцій самоврядних органів ОТГ суттєво розшириться, це значить, що потрібні будуть додаткові фінанси. Так, не за горами – наділення місцевих рад правом створювати органи муніципальної поліції, передача громадам лісів та водойм на їхніх територіях. Державні землі за межами населених пунктів громади уже отримали, в планах держави – передати їм і функції Держгеокадастру, парламент нещодавно ухвалив у першому читанні закон про ліквідацію цього відомства.

– **Недавно Могутнянська сільська рада ухвалила рішення про об'єднання в одну громаду разом з Шпаківською та Канізькою, центром ОТГ хочуть зробити Каніж. Могутнянці, як і грузьківці, проігнорували Перспективним планом формування громад Кіровоградської області, який передбачає: Могутнє з підпорядкованого йому Аврамівкою мають приєднатися до Катеринівської ОТГ. Що скажете з цього приводу?**

– Могутнє веде мову про об'єднання з Каніжем відтоді, як почалася децентралізація. Це – шлях у нікуди. Подивіться на Каніж, це село – в занепаді, як і Могутнє. Могутнянцям треба було б до кращого тягнутися, а не до гіршого. Тим часом з Катеринівської ОТГ, яка за два роки довела свою спроможність, уже беруть приклади інші громади. Ми запровадили безплатні квитки, які дають пільговикам право на проїзд кілька разів у місяць громадським транспортом, – Велика Северинка теж зробила це. Ми купили сміттєвоз – Первозванівка й собі обзавелася такою машиною. Недавно ми придбали трактор і асенізаційний причіп-цистерну, днями отримаємо снігоприбиральний відвал для трактора. Ця техніка використовуватиметься комунальним підприємством сільської ради. Словом, намагаємося зробити умови проживання в наших селах комфортнішими. Це і є самоврядування – вирішувати питання місцевого, комунального, значення.

Розпитував
Віктор КРУПСЬКИЙ

Олексіївку оберігатиме ікона з Єрусалима

Закінчення. Початок на стор. 1.

У другій половині дня найменших жителів Олексіївки розважали в будинку культури аніматори, там же місцева молодь взяла участь у змаганнях з тенісу і гирьового спорту. Далі був концерт, його проведено силами аматорів Центру культури і дозвілля Катеринівської сільської ради. Завершився День села танцями.

Треба зазначити, незадовго до того, 17 листопада, в Олексіївці відбулося освячення Свято-Михайлівського храму. Звершив освячення митрополит Кіровоградський і Новомиргородський Іосааф. Богослужіння йшло під спів хору духовенства Кафедрального собору Різдва Пресвятої Богородиці, що в Кропивницькому.

Того ж дня за заслуги перед церквою високі нагороди отримали Михайло Яцканич та його сини Віктор і Анатолій. Так, митрополит Іосааф вручив Михайлу Яцканичу Орден УПЦ Святого Архистратига Божого Михаїла, Віктору Яцканичу –

Орден Святого Великомученика Георгія Побідоносця, Анатолію Яцканичу – Орден Почаївської ікони Божої Матері.

Також митрополит оголосив про від-

значення майстрів, які брали участь у будівництві, та деяких парафіян. Зокрема, медалями Святої Єлисавети нагороджено Сергія Іщенка, Юрія Журавльова,

Олексія Вовченка, Ігоря Атаманчука, Любов Стонєєву, Василя Ракушинця, Вікторію Токар. Архієрейськими грамотами відзначено Володимира Вовненка, Олександра Боцорогу, Григорія Волошина, Сергія Кулинку, Михайла Семціва, Ігоря Тітка, Лідію Губрій, Володимира Кухту.

Настоятеля храму протоієрея Михаїла нагороджено хрестом з прикрасами.

Фото із сайту
Кіровоградської єпархії УПЦ.

Мабуть, найяскравішою місцевою подією цього року для жителів Володимирівки був сюди візит польської моделі Вікторії Мазур, яку привезли з Вроцлава телевізійники, проводячи реаліті-шоу «Панянка-селянка». Тим часом уродженка Володимирівки Ольга Шаповал, якій дісталася роль селянки, побувала в Польщі. Нещодавно телеканал «Тет» показав фільм про те, як Ользі довелося в одному з найбільших польських міст, а Вікторії – у мальовничому селі в центрі України.

Вікторію в фільмі представлено так: «24-річна блондинка, віце-міс Польщі, мешкає в власній просторій квартирі. Красуня прокидається о десятій ранку і відразу ж вирушає на двогодинне тренування. Далі за планом – відвідини косметолога, шопінг і робота: зйомки, модні покази і хостес. (Займатися хостес – значить бути обличчям компанії, наприклад, зустрічати від її імені гостей в ресторанах, на конференціях. Представниці цієї професії мають бути привабливими, ввічливими, володіти іноземними мовами. – Ред.) Вважає себе панянкою, оскільки весь вільний час витрачає на турботу про свою зовнішність. Вікторія хоче потрапити в село, щоб побачити, як живуть бідні люди».

– Я постійно – в спа-салонах, постійно роблю пілінги, масажі, – розповіла про себе в фільмі Вікторія Мазур. – Як можна без цього жити? Така жіноча доля – нести красу в світ. Постійно слідкую за модою, щоб бути в тренді.

Ольгу автори фільму представили як дівчину веселу й роботящу: «Трудиться на городі, консервує, доглядає за худобою. Любить ходити з подружками в місцевий бар, розважатися на дискотеці, знімати смішні ролики про село. Мріє навчитися танцювати східні танці, спробувати китайську кухню...»

Фільм створено за суворими законами жанру. Ольга прибуває у Вроцлав, там її зустрічає на «Мерседесі» Давид, друг Вікторії. «Я ніколи такої машини не бачила!» – захоплено вигукує наша селянка, дарма що на її батьківщині фермери їздять не на гірших авто. Але в шикарній кухні в шикарному помешканні Вікторії Ольгу вражає тільки те, що у холодильнику немає їжі («Я розумію, що у Віки мало часу, але повинна вона розуміти, що я приїду. Зварила хоча б вермішелі! Я ж їй борщ лишила! Мабуть, вона – не хазяйка»). А в туалеті, теж дуже красивому, селянку дивує велика кількість туалетного паперу. Оглянувши одяг господарки, Оля характеризує його власницю як особу зі смаком. Зустрівшись з подружками Вікторії у весільному салоні (одна з подружок саме готувалася до весілля), Оля й собі приміряє ве-

сільну сукню (на знімку ліворуч) і згадує про свого милого, Василя. Далі селянка побувала в масажному салоні (дуже непокоїлася, як би вижити під час процедури «китайський вогняний масаж»), в альпіністській школі (на знімку праворуч), в одному з найкращих барів Вроцлава (там Давид вчив її робити коктейлі, а вона мерзла в руки, коли брала посудину з льодом).

Тим часом Вікторії Мазур, коли прибула у Володимирівку, на вулиці трапився вісьлюк, і вона, звісно ж, спробувала проїхатися на ньому. В обійсті Оль-

дозволили закони шоу – вона вправлялася по господарству в сукні і туфлях, в яких її возять у «Мерседесі». А ще польська панянка зустрілася у Володимирівці з дівчатами, аби підготувати їх до сільського конкурсу краси, провести який задумали телевізійники. Вікторія вчила їх, як слід одягатися «стильно, елегантно і трохи сексуально».

– Інакше не знайдеш собі чоловіка, – переконувала гостя. А одній із наших красунь ще й зауважила:

– Не треба носити короткі топи, показуючи всім живіт.

міс Польщі. – Нехай та мила дівчина буде щасливою і з гордістю носить корону міс села.

Завершилося шоу зустріччю панянки і селянки в Києві.

– Я зрозуміла, що ніколи не переїду до села, – підбила підсумок перебування в Україні польська модель. – Я побачила, яке важке життя в селі, як тяжко люди там працюють, щоб заробити не такі вже й великі гроші. Таке життя – не для мене. Хоча в селі – гарна природа, свіже повітря, якого дуже бракує в місті.

– Жити Вікіним життям я не змогла б, та й не хочу, – за-

є корова, свинки, курочки, качки, нутрії, кролики. Також телевізійників зацікавило, що я веду в інтернеті блог, де викладаю смішні відео. Коли нарешті повідомили, що їх влаштовую і маю збиратися на три дні в Польщу, я трохи занепокоїлася. Я ж до того за кордоном не була...

За словами Ольги, у процесі зйомки ніхто не вимагав від неї, щоб висловлювала захоплення розкішними умовами життя польської панянки, хоча й сама усвідомлювала: без її емоцій шоу не вдасться, тому й підіграла іноді телевізійникам.

«Ніколи не думала, що відпочивати так важко»

жених матері і вітчима королева краси, як була в туфлях на височенних підборах, забрела в свинарник, де її, як і треба було чекати, ледь не змудило. Налякав польку й нужник на подвір'ї. Утім, гостинність господарів гостя оцінила високо. Далі пані, виконуючи завдання Ольжиних матері й вітчима, допомагала паруватися королеві й кролиці, прибирала в погребі, ловила в хліві поросят і давала їм вітамінні уколи. Одягтися і взутися у щось підходяще для сільської роботи Вікторії не

Аби навчити українок граційній ході, Вікторія поставила собі на голову блюдце з курячими яйцями і пройшла так вулицею. Українкам цей трюк не вдався. А «тортури» тривали: дівчата вчилися чарівно усміхатися, затиснувши в зубах олівець, і т.п.

Вікторія теж взяла участь в конкурсі краси, але журі визнало переможницею не її, а місцеву жительку Настю Токаренко.

– Трохи сумніваюся у цьому вердикті, але через це життя гіршим не стане, – сказала віце-

певнило Ольга. А ще раніше, у розмові з Давидом, зауважила:

– Ніколи не думала, що відпочивати так важко. У Вікторії – повно справ. А в селі – спокійно, не треба нікуди спішити.

Коли цей фільм уже показали по телебаченню, кореспондент «Нашої громади» зустрівся з Ольгою Шаповал. Хотілося дізнатися: чи не тиснули на неї телевізійники, створюючи стереотипний образ молоді української селянки?

Ось що розповіла Ольга:

– Улітку я натрапила в інтернеті на інформацію про те, що можна спробувати себе в ролі учасниці реаліті-шоу «Панянка-селянка». Заповнила анкету. Через місяць мені зателефонували. Насамперед запитали, чи є в мене хазяйство. Я відповіла, що наша сім'я має багато живності –

– Знімальна група мене постійно підтримувала, – заповнила селянка.

– Квартира у Вікторії – чималенька і затишна, – продовжила вона. – Кухня мені сподобалася, гарно облаштована. Але я таке бачила й раніше. Плаття у Вікторії – звичайні. Я не сказала б, що вони коштують мільйони. І одягу, взуття в неї небагато. А гроші в неї водяться. Три дні мене водили по різних місцях, і жодного разу не сказали, що вирушаємо туди-то. Спілкувалася з поляками я через перекладача. Найсильніші враження на мене чекали в альпіністській школі. На мене одягли амуніцію і сказали, щоб вибиралася вгору по стіні, на ній – спеціальні виступи, за них треба чіплятися руками й ногами. Страхівка була, але я дуже боюся висоти. Подивившись вниз – і голова обертом. На два метри вгору все ж піднялася. За три дні зйомок я дуже втомилася. Розпорядок був дуже напружений. Що я привезла з Вроцлава? Татування. Телевізійники спеціально зводили в тату-салон, де мені й набили квіточку на носі. А одягу в Польщі я купувати не захотіла. Там усе таке ж, як в Україні.

Головний урок для себе Ольга Шаповал з цієї поїздки зробила ось який: не треба боятися ризикувати. От вона спробувала – і їй вдалося.

Слід зазначити, не всі у Володимирівці в захваті від фільму за участі землячки. Кажуть, мовляв, і вісьлюк був «роялем в кушах» (так називаються наперед підготовлені експромти), і в сільському конкурсі краси брала участь тільки одна жителька Володимирівки, Настя Токаренко. Утім, до кого ці претензії? Адже володимирівські дівчата, за винятком однієї, не схотіли зніматися в купальниках, от телевізійникам і довелося шукати охочих у Кропивницькому.

Віктор ІВАНЕНКО

Про це писала «Зоря комунізму»

Про надії

Про роботу тваринників другого відділку колгоспу імені Горького розповіла «Зоря комунізму» за 4 жовтня 1977 року. Названо найсумнініших працівників ферми – Ольгу Безлатню, Євдокію Вакуленко, Любов Мисько, Любов Блощинську, Марію Вітряченко, Пелагею Білелю, Софію Янковську. Йдеться і про невтішну тенденцію – зниження надоїв молока. «Якщо 18 вересня від 700 корів, які є на фермі, одержали 3600 кілограмів молока, то 25 вересня – 3460 кілограмів. Середньодобовий надій і

тоді був низький – 5,1 кілограма, а знизився до 4,2 кілограма, – констатувала завідувача другою фермою Г. Коханенко. – Це тому, що корів недогодуємо». Г. Коханенко висловила нарікання з приводу, що корми не завозяться на ферму, що це приміщення потребує ремонту. «Складно домогтися високих результатів, коли тварини перемерзають», – зауважила завідувачка ферми.

Збирали соняшник

У другому році десятої п'ятирічки трудівники колгоспу імені Чапаєва зобов'язалися

продати державі 13700 центнерів насіння соняшнику, а посіяно було тоді цієї культури в цьому господарстві на 810 гектарах. Про це повідомила районна газета за 1 жовтня 1977 року.

У статті про збиральну кампанію в колгоспі згадано тракториста Івана Товстонога та комбайнерів Миколу Данова, Леоніда Савченка, Михайла Мойсеєва, Григорія Іляшенка, Семена Скрипниченка. «Саме тому й домагаються вони високого виробітку, що добре доглядають доручені машини», – так охарактеризовано роботу цих колгоспників.

Колектив АТ «Кіровоградське рудоуправління» сумує з приводу смерті колишнього начальника рудника
Дмитра Васильовича Кремсала
й висловлює співчуття його рідним та близьким.

Колектив АТ «Кіровоградське рудоуправління» сумує з приводу смерті жительки Катеринівки
Марії Корніївни Варлавіної
й висловлює співчуття її рідним та близьким.

Колектив АТ «Кіровоградське рудоуправління» сумує з приводу смерті колишнього працівника
Анатолія Михайловича Подоліча
й висловлює співчуття його рідним та близьким.

